

hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.“

3. § 37 ophæves.

4. I § 38, stk. 1, ændres i 1. pkt. „utilbørligt“ til: „på urimelig måde“ og 3. pkt. ophæves.

§ 3.

Loven træder i kraft den 1. april 1975.

§ 4.

Følgende lovbestemmelser ophæves:

1) § 34 i lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler.

2) § 8 i lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve.

3) § 8, stk. 3, i lov nr. 224 af 11. juni 1954 om køb på afbetaling.

4) § 37 i lov om leje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 385 af 4. juli 1969.

5) § 11 i lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser.

6) § 29 i lov nr. 158 af 31. maj 1961 om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

§ 5.

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 1, 2 og 4, nr. 1, 2, 3, 5 og 6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. §§ 2 og 4, nr. 1, 2, 3, 5 og 6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. I den betænkning, som justitsministeriets udvalg vedrørende bestemmelserne om åger afgav i 1971, fremhævede et af udvalgets medlemmer, statsadvokat Hervert Grell, at erfaringerne fra en række større kriminelle undersøgelser i de seneste år synes at indicere, at der findes en kreds af personer, som med støtte af bagmænd med finansielle ressourcer og faglig indsigt i den økonomiske mekanik systematisk udnytter dels de huller, der er i lovgivningen, dels de huller, der fremkommer ved, at samfundet ikke råder over den fornødne efterforskningsmæssige kapacitet og indsigt til at håndhæve overholdelse af f. eks. underslæbs-, bedrageri- og mandat- svigsbestemmelser, når der er tale om komplicerede forhold. Statsadvokat Grell foreslog udformet en straffebestemmelse, som åbnede mulighed for at ramme den, der i udøvelse af erhverv ved grov tilsidesættelse af sociale hensyn eller god forretnings- skik skaffer sig økonomisk fordel eller tilføjer andre formuetab.

Selv om spørgsmålet om udformning af en sådan straffebestemmelse lå uden for ågerudvalgets kommissorium, bad man rigsadvokaten om en udtalelse om statsadvokat Grell's forslag. Rigsadvokaten svarede udvalget, at den foreslåede straffebestemmelse efter hans opfattelse var for ubestemt til at være egnet som lovgrundlag. Han ville dog finde det formålstjenligt, at der blev foretaget en

analyse af de sager, som statsadvokat Grell havde peget på.

Efter at ågerudvalget havde afgivet sin betænkning, blev statsadvokat Grell i juni 1971 anmodet om at foretage en sådan analyse. Statsadvokaten udarbejdede derefter sammen med statsadvokatfuldmægtig Rørbæk Petersen en redegørelse om visse former for økonomisk kriminalitet (Grell-rapporten). Rapportens indhold er nærmere gennemgået i straffelovrådets udtalelse af 14. januar 1974 om økonomisk kriminalitet kapitel I, hvortil der henvises. På grundlag af undersøgelserne i rapporten foreslog statsadvokat Grell, at der gennemførtes en bestemmelse, der rammer ekstraordinære transaktioner, som samfundsmæssigt vurderet er klart uacceptable, således at ansvar skal kunne gøres gældende mod alle i transaktionerne implicerede, såfremt det kan godtgøres, at de herigennem har forfulgt egne økonomiske interesser med tilsidesættelse af rimelige samfundsmæssige, herunder sociale hensyn.

Den daværende justitsminister gav den 4. maj 1973 i folketinget en redegørelse for Grell-rapporten. Han fremhævede, at betænkningerne ved en så generelt formuleret straffebestemmelse som den af statsadvokat Grell skitserede, er ganske tungtvæjende, og at man burde fortsætte en allerede påbegyndt gennemgang af lovgivningen for at undersøge, om økonomisk kriminalitet mere effektivt